

[Ole M. Nielsen]

for den del af lovforslaget, der er en følge af, at Danmark er nødt til at gennemføre EF-direktivet om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler, men vi vil støtte forslaget, selv om vi helst havde været det foruden.

Forslaget er kritisabelt på flere punkter. Efter forslaget kan Danmark blive påtvunget beskyttelsesmidler, vi ikke er interesseret i. Danmark er og har været et foregangsland på området. Vore regler har været restriktive, hvilket har gjort, at miljøet og menneskene er blevet sparet for mange skrappe sprøjtemidler. Det er betænkeligt, at Danmark bliver forpligtet til at acceptere andre landes godkendelse af midlerne. I hvert fald kan det betyde, at plantebeskyttelsesmidler, som vi efter de nuværende regler ikke ville godkende, bliver solgt her i landet. Det vil være et miljømæssigt tilbageskridt.

Vi kan håbe, og jeg vil understrege håbe, at den sikkerhedsklausul, der er indlagt i forslaget, kommer til at fungere godt i praksis. Der kan udstedes et midlertidigt forbud, hvis der er grund til at formode, at et plantebeskyttelsesmiddel udgør en risiko for sundhed og miljø. Den stående plantesundhedskomité skal træffe afgørelse om dette med kvalificeret flertal, og vi formoder ikke, at det er onde mennesker, der sidder der.

Direktivet finder også anvendelse på markedsføring af plantebeskyttelsesmidler, der indeholder eller består af gensplejsede organismer. Den meget betænkelige konsekvens heraf er, at Danmark bliver nødt til at acceptere andre landes godkendelse. Disse produkter kan således også markedsføres i Danmark.

Der er i lovforslagets bemærkninger redegjort for den fremtidige anvendelse af indtægterne fra det, der tidligere var bekæmpelsesmiddelgebyrer, og som nu skal være afgifter. Vi er positive over for, at det skal være afgifter. Jeg kan ikke se, at der af disse midler afholdes omkostninger til kontrol af, om de produkter, der sælges og bruges, også lever op til, hvad der står på etiketterne, og hvad der er lovet ved godkendelsen af produkterne. Det fremgår heller ikke af lovforslaget, hvor intensiv eller effektiv den kontrol er. Vi mener, at alle parter, landmænd og resten af befolkningen, vil være interesseret i en effektiv, men ikke overdreven kontrol med produkterne. Jeg sammenligner med, hvad man har på foderblandingsmarkedet for eksempel.

Vi mener også, det vil være rimeligt, at omkostningerne til denne kontrol afholdes af afgiften, og vil i denne forbindelse være indstillet på at acceptere en rimelig forhøjelse af afgiften.

Der er mange tekniske detaljer i forslaget, og vi vil gerne have uddybet en del af dem i forbindelse med udvalgsbehandlingen og vil gå positivt ind i arbejdet.

Miljøministeren (Per Stig Møller):

Jeg vil godt takke alle partierne for den både konstruktive og forstående opbakning, som vi har fået til det her lovforslag, og skal knytte nogle enkelte kommentarer til nogle af ordførelserne.

Det er jo oplagt, sådan som det er gået igennem alle talerne, at Danmark ønsker et højt beskyttelsesniveau. Det er regeringens politik, men det er jo altså også EF-politik, vil jeg lige gøre opmærksom på, for det er jo også EF's beslutning, at de her plantebeskyttelsesmidler skal godkendes i EF på et højt beskyttelsesniveau, så de ikke er til fare for menneskers og naturens kvalificerede sundhed. Så der er ikke nogen, der taler om, at vi skal have et lavt beskyttelsesniveau. Alle ønsker et højt beskyttelsesniveau, og det ønsker hele EF også.

Der er heller ikke tvivl om, at vi er enige om, at Danmark skal kunne sige nej til et middel. Det kan vi også fortsat. Der er bare den forskel fra før, at nu skal vi altså kunne dokumentere, at vores nej er miljømæssigt holdbart. Det vil altså sige, at der kommer en procedure og i sidste instans en ministerrådsbeslutning om, hvorvidt de danske argumenter holder. Og dér må vi jo stadig væk arbejde for og tro på, at miljøet bliver beskyttet – det er også de andres intention – og at vi selvfølgelig vinder, hvis vores nye argumenter er rigtige.

Fru Lise Hækkerup spurgte, hvordan vi arbejdede for at sikre så højt et beskyttelsesniveau som muligt, og mit svar er, at jeg den 13. oktober 1992 sendte en rapport til Miljøudvalget, en rapport, der er udarbejdet sammen med Tyskland, Holland og altså os, som skal sikre et så højt beskyttelsesniveau som muligt, og hvor vi gør Kommissionen opmærksom på de krav, vi tre lande har. Det er jo et ganske stærkt indlæg, mens vi arbejder med at sikre det høje beskyttelsesniveau. Vi arbejder jo også med ensartede godkendelsesprincipper. Det